

[**Viggo Starcke.**]

føre denne politik, men vil lade andre partiers, særlig venstres og de konservatives vælgere betale denne politik og så selv inkassere stemmerne. Jeg synes, at det ikke er nogen fair politik, og jeg mener, at f. eks. Danmarks bondestand og Danmarks arbejderstand har en naturlig ret til at være med til at bære de byrder, som hele Danmarks befolkning har lige stor interesse i bliver båret.

Den højtærede finansminister sagde i sin fremsættelsestale udtrykkeligt, at forslagene til de økonomiske love ingen forbindelse havde med forslaget til de militære bevillinger. Så burde de have været forelagt hver for sig, således at man kunne have fået overstået det, som haster, og derefter behandlet det, som ikke haster.

Når man skal tage stilling til de omkostninger, som værnenes genopbygning vil kræve, vil jeg gerne lige henvise til en artikel i det sidste nummer af det engelske tidsskrift „Economist“, hvori „Economist“ erklærer, at oprustning kan ske uden nye skattepålæg, idet bladet behandler det problem, om oprustningen skal betales gennem stigende produktion eller gennem en nedskæring, og om denne nedskæring skal være en nedskæring af den del af befolkningens indtægter, som befolkningen selv administrerer, eller en nedskæring af den del af befolkningens indtægter, som regeringen og staten administrerer.

Vi fra vor side vil gerne yde den højtærede finansminister vor anerkendelse for de 60 mill. kr., som han mener at kunne spare efter de overvejelser, han har foretaget med hensyn til statens budget, og vi påskønner også, at det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard mener, at dette beløb, kan forøges til 150 mill. kr. Vi påskønner i høj grad, at man således nu fra socialdemokratisk og radikal side har givet tilslutning til de forslag, som det ærede medlem af retsforbundet hr. Funck Jensen fremførte allerede for mange måneder siden.

Den højtærede finansminister talte om de indirekte skatter og sagde, at for hele befolkningen er en forhøjelse af de i forvejen ikke ubetydelige forbrugsafgifter en byrde. Det er meget vigtigt at få slået fast, at forbrugsafgifterne efter den højtærede finansministers opfattelse er en byrde for hele befolkningen. Imellem de forslag, der foreligger, er der et om værnescat og et om tvangslån. Værneskatten pålignes dels som en personskat, dels som en selskabsbeskatning på kooperative foretagender og på aktieselskaber. Jeg vil gerne rette det

spørgsmål til den højtærede finansminister: Blicher det ikke sådan, højtærede finansminister, at hvis man både skal have personskat, tvangslån og aktieselskabsbeskatning, bliver det i hvert fald en dobbeltbeskatning af de personer, der ejer aktierne? Jeg vil gerne bede den højtærede finansminister om en udtalelse herom.

Den højtærede minister for handel, industri og søfart talte i sin fremsættelsestale om det, som han kaldte „vor næsten permanent anstrengte valutastillings feberkurve“. Det er i og for sig et glimrende udtryk for virkningerne af den høje regerings politik: en næsten permanent anstrengt valutastillings feberkurve. Og på basis af denne feberkurve fremsatte så den højtærede minister sine betragtninger. Jeg har tilladt mig til et eftermiddagsblad at tale om, at det, at partiordførerne, når det drejer sig om så store og vigtige forslag, først bliver indkaldt en time før det planlagte møde i folketinget, måtte opfattes som en parlamentarisk uhøflighed.

Jeg vil gerne gøre den højtærede statsminister min undskyldning. Jeg kunne ikke på det tidspunkt vide, at regeringen ville forelægge et forslag ikke blot om at standse liberaliseringen, men om at føre den i modsat retning ved at føre varer fra friliste over til bunden liste. Jeg vil dog sige til min undskyldning, at regeringen kunne have ladet være med at fremsætte sådanne temmelig afskyelige forslag. Efter vort skøn kan det ikke helt undskylde den lyssky fremgangsmåde, som regeringen har brugt ved ligesom at ville overrumple befolkningen med dette attentat mod liberaliseringen. Vi fra vor side — særlig det afdøde medlem hr. Bue Bjørner — har altid fremhævet, hvor vigtigt det var, at befolkningen, når man førte varer over på friliste, havde en garanti for, at disse varer ikke blev ført tilbage til bunden liste, sådan at der ligesom sattes en hjerteklap for, for hvis erhvervslevet ikke har den sikkerhed, opstår netop panikindkøbene, hamstringsindkøbene, som ikke vil opstå, hvis man har sikkerhed for, at når en ting er kommet på friliste, er den der også i næste måned. Derfor er regeringens forslag til beslutning efter vort skøn meget uheldigt, og vi kan ikke tilsige det vor støtte, vi vil tværtimod modarbejde det på det stærkeste.

Der er jo det mærkelige ved sagen, at næppe har arbejderne og tjenestemændene fået højere løn, og næppe er det blevet offentliggjort, før regeringen proklamerer, at det, de får mere, skal tages fra dem igen ved nye forbrugsafgifter, hvilket igen vil